

εὐθὺς θὰ παρέδιδον τὴν θέλησιν, εὐθὺς θὰ ἔλαγον τὴν κρίσιν.»

*

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

Ἀληθὲς προφήτης ἐφάνη τὴν φωνὴν ταύτην ὁ δημοφιλέστατος συμπολίτης μας κ. Γενναδῖος ἐνθυμούμαι καλῶς, ὅτι κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, μίαν ἐσπέραν ἐν τῷ καφφείῳ τοῦ κ. Χαρμῆ ὠμίλουν μετὰ τοῦ κ. Γενναδίου περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ περὶ τῆς στάσεως τῆς Εὐρώπης. Ὁ προφήτης λοιπὸν αὐτός μετὰ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὸ ἐξῆς : «Ὁ αὐτοκράτωρ Φριδερίκος μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες μῆνας δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον, διότι ἐντὸς τοῦ Μαΐου θὰ τὸν τελειώσῃ ἡ φοβερά ἀσθένειά του, ἀνίατος νόσος ἥτις πρὸ ἐτῶν τὸν κατατρώγει, φοβερός δὲ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος θὰ διατράξῃ τὴν εἰρήνην ἀπάσης τῆς Εὐρώπης. ἐξ οὗ θὰ ἀποφασισθῇ καὶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος.» Καὶ ἰδοὺ, τέσσαρες ἀκριβῶς μῆνες παρήλθεν καὶ ἡ προφητεία τοῦ κ. Γενναδίου ἀλήθευσεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπεβίωσεν, καὶ τὸν διεδέχθη Γουλιέλμος ὁ Α'. ἀνὴρ φιλοπόλεμος καὶ φιλόδοξος, ἡ δὲ τύχη τῆς Ἑλλάδος πρόκειται ἤδη ν' ἀποφασισθῇ παρ' ἐνὸς τοιοῦτου ἀνδρός.»

Ρευεουχίτη

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ

Νομίζετε λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀπαίτησιν, καμμίαν ἀξίωσιν τὸ ὄγκωδες αὐτὸ σάρκωμα, τὸ ὁποῖον ἰδιοτρόπως ὁ Πλάστης μᾶς ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ μέσον τοῦ προσώπου καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰ ἰταλὸν ποιητὴν χρησιμεύει ὡς προμαχὼν κατὰ τοῦ θορήνου καὶ ὡς βοήθια εἰς τὸν γέλωτα; Νομίζετε ὅτι πρέπει ἡ ρίς ἐκάστου νὰ ἔχῃ τὰς διαστάσεις τῆς ρινὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἑβρετῶν κ. Μπένση διὰ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ αὐτὴ τὰς ἀξιώσεις τῆς; Ἀπατάσθε. Ἡ ἰδική μου ρίς, ἥς ὁ ὄγκος εἶνε ὀλίγον μεγαλειότερος τοῦ μετρίου, ἀλλ' ἥτις ὑπολείπεται πολὺ τῆς ρινὸς ἐνὸς ἀγαπητοῦ μου φίλου καὶ δημοτικοῦ συμβούλου, ἔχει ἀπαιτήσεις καὶ ἰδιοτροπίας, ὅσας πᾶσα νευροπαθὴς κυρία. Ὅταν εἰς ὥρας ἐσπερινὰς ἰδίως διέρχωμαι τὴν ὁδὸν Σταδίου, μὲ ἀναγκάζει δὲ εἰς πολλὰ μέρη νὰ κλείω τοὺς μυκτῆρας διὰ τοῦ μανδηλίου μου, ὥσῃς εὐθὺς εἰς ὠρισμένον μέρος τῆς εἰρημένης ὁδοῦ, μὲ ὑπογεωάνει ἐπιτακτικῶς νὰ σταθμεύσω καὶ ν' ἀναπνεύσω ἐλευθέρως, τοῦθ' ὅπερ ὁμολογῶ, ὅτι πρᾶττω λίαν εὐχαρίστως.

Τὸ μέρος τοῦτο εἶνε τὸ ὑπὸ τὴν οὐκίαν Γουδὴ καὶ ἀντικρὺ τοῦ Βουλευτρίου κουρέϊον καὶ μυρεψεῖον τοῦ κ. Χ. Λεούση. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι στερεώσθαι προσωρινῶς τῆς ἀσφύσεως ἐνεκα λοχυρᾶς καταρροῆς, θὰ ἐλκύσῃ ἀφρόντως τὴν προσοχὴν σας ὁ πλοῦτος καὶ ἡ διάταξις τῆς βιτρίνας του καὶ θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ εἰσέλθῃτε. Μόλις δὲ ὑπερβῆτε τὴν φλάν, θὰ νομίσῃτε, ὅτι ἀπεμακρύνθητε χιλίας τοῦλάχιστον λεύγας ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῆς δημοτικῆς αὐτῶν ἀρχῆς καὶ τοῦ ἱατροσυμβουλίου τῆς; εὐρίσκεσθε αὐτόχρονον ἐντὸς παρισυνού καταστήματος, μετ' ἄκρας φιλικῆς διασκευασμένου περιέχοντος πλοῦτον ἀναρίθμητον ἀρωμάτων καὶ εὐωδῶν οὐσιῶν παντοίων. Τὰ ἀβρότατα προϊόντα τῶν μᾶλλον πεφημισμένων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ἀρώματα ἐπιτυχεστάτης ἐγχωρίου κατασκευῆς, σάπωνες εὐώδεις, πάντα τ' ἀναγκαιοῦντα πρὸς καλλωπισμόν, πολλὰ καὶ διάφορα κομψοτεχνήματα ἐκτίθενται ἐν ἀνεπιλήπτῳ τάξει, αἱ τιμαὶ δὲ αὐτῶν εἶνε

τόσον μέτριαι, ὥστε εἶνε ἀδύνατον, ἀφοῦ ἀπαξ εἰσέλθῃτε, ν' ἀπέλθῃτε μὲ χεῖρας κενάς.

Πῶς κατάρθωσεν ὁ φιλόκαλος κ. Λεούσης νὰ ἰδρῶσῃ καὶ νὰ διατηρῇ τοιοῦτο κατάστημα εἰς τὴν κλασικὴν ταύτην χώραν τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς δυσωδίας, εἶνε ἀληθῶς θαῦμα. Καὶ ἐπειδὴ τὰ θαύματα εἶνε σπάνια εἰς τὰς ἡμέρας μας, σᾶς προτρέπω νὰ τὸ ἐπισκεφθῇτε, βέβαιος ὢν, ὅτι ἂν οὐχὶ ἡ συνειδήσις σας, τοῦλάχιστον ἡ μύτη σας θὰ μοῦ ὀφείλῃ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν συμβουλὴν μου.

Μαῦρος Τάτος

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Πολίτιδι. Ἡ λύσις σας εὐφραστάτη. Τὰ ὁμίονυμα ἀπωθοῦνται, ὥστε ἐλύσατε τὸ αἶνιγμα καὶ θὰ ἔχητε τὸ δῶρον, ὅπερ ἀξιοῦτε, δηλαδὴ τὴν φιλικὴν τοῦ «Ἀστὸς». —Κ. Γ. Π. Ἡπατήθητε ἀλλ' ὅπωςδὴποτε δυνάμεθα νὰ σᾶς στείλωμεν τὴν «Κυανὴν Ἐπιθεώρησιν», ἀφοῦ πληρώσῃτε τὴν συνδρομήν. —Μαῦρος σκύλω. Πρέπει νὰ λάβῃτε τὰ μέτρα σας, διότι προσεχῶς θὰ ἐκδοθῇ ἡ Λύσσα. —Μάτρας. Ρέντζον καθηγητὴν. Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σᾶς βεβαιώμεν, ὅτι πολὺ λυπούμεθα διὰ τὰ οἰκογενειακά σας. Τὴν περαιτέρω ὁμῶς κατακράτησιν τῶν χρημάτων τοῦ «Ἀστὸς» θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ καταγγείλωμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. —Ι. Χριστίδην ὑπάλληλον ταχυδρομείου Λαμίας. Ἀνέλπιστος ἡ ἀδιαφορία σας περὶ πληρωμῆς χρημάτων «Ἀστὸς» μετὰ τὰς διαβεβαιώσεις.

KIBOTION

ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΤΕΤΡΑΔΙΟΥ ΜΟΥ ΣΤΙΧΟΙ

I

Θυμῆσου καὶ μὴ λησμονεῖς, τ' ἔχουμε καμωμένον
Ὅταν κι' ἐσὺ μ' ἀγάπαγες, ὅπως κι' ἐγὼ ἐσένα
Θυμῆσου τ' ἀτελείωτα ἐκεῖνά μας παιγνίδια
Ποῦ δὲν σ' ἐχόρτανα φιλικὰ ὅτ' ἀμάτια καὶ ὅτ' ἀφρίδια,
Θυμῆσου πῶς ὀλόγαρη ὅτ' ἀστήθην μου πετοῦσες,
Καὶ πῶς ἐγαργαλίζεσθαι καὶ πῶς χασκογελοῦσες...
Μὰ σὺ, τοῦ κακοῦ! Λησμονεῖς ὅτι ἐγὼ θυμοῦμαι
Κι' ὅτι μὲ πόνον γὰρ πολὺν καρδὴν θὰ συλλογοῦμαι.

II

Ἀρ' ὅτου σὲ ἀγάπησα δὲν εἶδα τὴν ὕγιάν μου,
Κι' ὡς τὸ κυπαρισσόμηλο ξερόσκασε ἡ καρδιά μου
Γιατ' εἶν' τὸ πάθος μου πολὺ, κι' ἐσὺ ἔχεις πόθο λίγον,
Καὶ μιά μου λὲς νὰ ἔρχωμαι, καὶ μιά μου λὲς νὰ φύγω...
Καὶ φεύγω, μὰ μὲ γόνατα ἀπὸ καῦμό κομμένα,
Καὶ φεύγω, μὰ μὲ δάκρυα τὰ μάτια φορτωμένα...
Τὰ μάτια, ποῦ ἀπ' τὰ κλάυματα κοντεύουν νὰ χυθοῦνε,
Γιατὶ ἀπελπιστήκανε δική μου νὰ σὲ ἰδοῦνε.

III

Πορφύρι εἶνε τ' ἀχειλὶ σου, τὰ δόντια σου χαλάξι
Κι' ἅμα γελάς, κατὰκαρδὰ τὸ γέλιο σου μὲ σφάζει.
Λεύκα λιγνὴ τὸ μπόι σου, σεμνὴ ἡ περπατησιά σου
Παράδεισος ὁ κόρπος σου, μὰ ὅχι κι' ἡ καρδιά σου.
Γιὰ δ' αὐτο ὅποιος σ' ἐδάφτισε καὶ σ' ἐβγάλε Φροσὺν ἡ
Πόσο καλὰ θὰ ἔκανε ἂν σ' ἔλεγε στριχνίνη!

Νεοσύλλεκτος

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀρίστης ποιότητος νέας ἐσοδείας εὐρίσκεται εἰς τὸ παντοπωλεῖον Ἀντωνάκη καὶ Σ'.